

AUDIOTRANSRIPTIE EXPERT TALK JOS VAN HEST – 07 OKT 2023

Sofie [00:00:02] Ik ben met een onderzoek bezig. En als je wil dan vertel ik daar wel even over. Ik ben bezig met een onderzoek rond kunstbeleving en beweging. Ik werk zelf in museum educatie, als [00:00:20]publiekswerker [0.0s] en ik wil heel erg inzetten op de kijkvaardigheid van mensen die een museum komen bezoeken, verdragende ervaringen aanbieden die vooral vertrekken vanuit hun eigen ervaringen en niet zozeer vanuit wat dat musea allemaal willen vertellen rond kunst, historische context en achtergrond, maar eigenlijk echt meer werken rond het vertrouwen in mensen om iets te mogen vinden of zeggen over een kunstwerk zonder kunstwetenschapper te zijn of kunsthistoricus.

Jos [00:00:59] Wat een goed onderzoek.

Sofie [00:01:01] Dankjewel!

Jos [00:01:02] Je raakt me hiermee. Dit is precies zoals ik tegen museum educatie aankijk.

Sofie [00:01:07] Oh leuk! Ja, dat is [00:01:08]...[0.0s]

Jos [00:01:09] Heel kort Even iets. Dit was jouw introductie. Heel kort, even iets zeggen wie ik ben.

Sofie [00:01:12] Ja,.

Jos [00:01:13] Heb bijna 38 jaar bij FAK gewerkt en ook bij ArtEZ. Eerst als docent met name in de educatieve hoek en de laatste twaalf jaar was ik directeur van master Kunsteducatie Art Communication Design van de master Architectuur Stedenbouw en van de docentenopleiding. Die vier opleidingen. En drie jaar geleden heb ik mijn eigen vrijheid weer veilig gesteld.

Sofie [00:01:41] Hey.

Jos [00:01:42] Ik zit op dit moment in het bestuur van een museum in Oss en daar gaat het natuurlijk heel erg vaak over beleving, en hoe doe je dat? En volgens mij zijn we daar op de goeie weg.

Sofie [00:01:53] Uhu.

Jos [00:01:54] Met op beleving gerichte informatie. En het onderzoek als wat jij doet is precies wat wij ook nodig hebben om de mensen die op zaal het publiek helpen, om ze op de juiste manier het publiek te laten benaderen.

Sofie [00:02:12] Mm hu?

Jos [00:02:12] Ik zal even een voorbeeld geven. Ik was dus met een vriend van mij, die komt uit economische hoek, in Rome. Prachtig museum en toen zei ze tegen mij :'vertel het maar'. Ik zei: 'dan ben je aan het verkeerde adres. Doe je ogen maar eens open, en vertel mij maar eens wat je ziet en wat je dan ziet. Dat is niet alleen het beeld, maar dat ben je ook zelf.

Sofie [00:02:37] Klopt.

Jos [00:02:39] En toen viel hij om van schrik.

Sofie [00:02:42] Ja. Helemaal uit de comfort zone.

Jos [00:02:45] Ja, verderop op de dag was een andere tentoonstelling. Geen historisch, maar moderne kunst. Huilend voor een beeldend werk.

Sofie [00:02:53] ja.

Jos [00:02:55] Geslaagd, dacht ik.

Sofie [00:02:57] Absoluut, ja. Voor mij gaat het daar ook over hoe dat het echt mensen kan raken en iets kan vertellen over zichzelf. Die reflectie daar inbrengen en ik zit vooral op dat spoor van: Heel veel musea zijn nu bezig rond zorg en welzijn. En voor mij gaat dat ook over die mentale veerkracht ontwikkelen bij mensen om iets over zichzelf te leren in een museum.

[00:03:20] Ja, zeker. confronterend soms hoor.

Sofie [00:03:24] Ik heb ga de confrontatie niet uit de weg. En ik vraag dus ook nog eens om daar beweging aan te geven. En dat is nog een extra element dat mensen uit hun comfortzone haalt.

Jos [00:03:38] Want doe je dan? [00:03:38]...[0.0s]

Sofie [00:03:39] Ik heb nu een zelf een methode ontwikkeld waarbij ik de therapeutische methode van familieopstellingen gebruik. Kent u die?

Jos [00:03:48] Nee.

Sofie [00:03:49] Nee, dat is niet zo eenvoudig uit te leggen. Familieopstellingen, dat komt eigenlijk van Bert Hellinger uit Duitsland en daarbij werken aan de oplossing van een probleem door de aspecten van daar een probleem in de ruimte op te stellen en te laten representeren door mensen. Dus bijvoorbeeld vanuit de therapiecontext zeg ik: ik heb een probleem met hhm of mijn kindervens, of ik kinderen wil of niet. Ik kom daar niet uit, ik weet niet hoe dat ik dat moet oplossen. Dan ga je een representant kiezen voor je moeder en representant kiezen voor je vader, een voor je grootouders, whatever. Die stellen zich op in de ruimte en de therapeut bevraagt die representanten over waarom ze de positie innemen in de ruimte die ze innemen. En dat kan de client inzichten geven over het probleem en wat de volgende stap is die hij/zij kan zetten om dat probleem op te lossen.

Jos [00:04:49] Oh wat goed.

Sofie [00:04:50] Ja, dat is heel bijzonder. Ik heb het zelf herhaaldelijke keren meegemaakt en ik ben altijd heel erg onder de indruk. En nu dacht ik: zouden we die therapeutische methode kunnen inzetten bij kunstbeleving zonder dat het therapie wordt? Maar, bijvoorbeeld, ik zal heel concreet uitleggen hoe dat we dat doen. Een eerste ervaring is dat we gewoon aan deelnemers vragen om, als ze een sculptuur zien, een positie in te nemen ten opzichte van die sculptuur. En dat kan zijn over 'Oh, ik voel me eigenlijk heel aangetrokken. Ik wil hier gaan staan, want ik denk dat dat beeld troost nodig heeft.' Ik zeg maar iets.

Jos [00:05:31] Ja, oke.

Sofie [00:05:32] Er zijn mensen die zeggen: 'nee, ik wil afstand nemen, want dat is veel te heftig voor mij' en het enige wat wij doen is mensen bevragen over de positie die zij innemen. De volgende opdracht is kijk eens naar een bepaald aspect van het werk, bvb Kleur, de ziel van het werk, de kunstenaar, de titel, het materiaal, whatever. Je neemt een aspect en je geeft daar een positie aan. Dat kan zijn, bijvoorbeeld een werk dat 'de Middellandse Zee' heet, dat één van de deelnemers zegt 'Ah, ik zie die titel, die vind opvallend. Ik ga op mijn rug liggen, want ik ga denken aan de Middellandse Zee en ik lig op een strand. En zo opnieuw interviewen we de deelnemers, gewoon met de vraag: 'hoe is het hier?' Dat is eigenlijk de enige vraag die we stellen Hoe is het hier? En zij beginnen mij te vertellen over welk aspect ze representeren. En mensen luisteren naar elkaar en komen zo meer te weten over de verschillende aspecten van een werk.

Jos [00:06:31] Ja. Wat goed! Ja

Sofie [00:06:32] En een volgende fase is dan dat we één deelnemer vragen om vijf aspecten van een werk uit te kiezen. Dus we doen daar een rustig interviewtje rond. Wat valt op aan het werk? Wat zie je, eigenlijk heel de tijd de vraag 'wat zie je? Wat ben ik? waar ben je nieuwsgierig naar?', Die dingen...En dan kiezen we ook meestal een meer abstract werk voor de uitdaging. Eerst heel figuratief en dan... En dan mag die persoon vijf elementen kiezen van het werk en die gaan we dus laten representeren door mensen dus iemand, hier één van de deelnemers representeert dan bijvoorbeeld de kleur. Iemand anders representeert de geschiedenis van het beeld, iemand anders representeert de historische periode. Ik zeg maar iets en de deelnemers krijgen allemaal een positie en gaan dan beginnen voelen. Ok, ik sta hier nu als de vorm van het beeld. Wat voel ik? Eigenlijk wordt een hele tijd gevraagd naar 'je bent hier nu' en representeert dit 'wat voel je, hoe is het hier en wat komt er boven?

Jos [00:07:51] Ja, Wat goed. Ja,.

Sofie [00:07:52] En eigenlijk is dat de hele uitdaging. En ik merk dat mensen die zelfs weerstand hebben op bewegen en zelf moeten kijken en zelf een positie innemen dat die toch langzaam meegenomen worden en aan het einde echt, ja, lyrisch zijn over de ervaring, omdat het zo vertragend is, omdat ze zoveel aspecten leren kennen en anders kijken naar hun werk.

Jos [00:08:18] Ja, en de vertraging maakt dat het feitelijk is denk ik.

Sofie [00:08:22] Ja,.

Jos [00:08:23] Want dat is belangrijk hé. Als je voor schut gaat, dat wil je niet.

Sofie [00:08:28] Nee.

Jos [00:08:29] En daarom loop je weg. Maar dit is wel een hele goeie methodiek.

Sofie [00:08:32] Ja.

Jos [00:08:33] Ja, toen je aan het vertellen was, moest ik denken aan een boekje van Van den Berg dat heet 'Zien, verstaan of verklaren van de visuele werkelijkheid.' Het gaat hier over het verstaan en het verstehen, het inlevend aanvoelen wat je ziet.

Sofie [00:08:50] Klopt.

Jos [00:08:51] En niet het verklaren. verklaren heb je deskundigen voor nodig, want ze zeggen 't was in 1748. En dat was die en dat dit materiaal.

Sofie [00:09:00] Ja.

Jos [00:09:01] Wat gaat over het verstehen, het inlevend bekend worden met wat je ziet. En dan speel je zelf een gigantische rol in.

Sofie [00:09:12] Mm hu.

Jos [00:09:12] Je kan niet zonder je zelf inleven.

Sofie [00:09:15] Klopt. En ik denk ook de rijkdom van het in groep te doen is dat je ook andere mensen leert kennen in welke, ja bijna [00:09:26]handeling [0.0s] zij hebben en dat het ook jouw perspectief weer kan doen veranderen.

Jos [00:09:32] We hebben alle mooie titel voor je scriptie. Zeg maar wat ik zie.

Sofie [00:09:39] Hahaha Heel goed. zalig. Dat is jouw schrijvers achtergrond die nu naar boven komt.

Jos [00:09:45] Ja, Ik ben geen schrijver hoor.

Sofie [00:09:48] Ah nee.

Jos [00:09:49] Ik heb een naamgenoot, die is schrijver.

Sofie [00:09:52] Ah, dan heb ik helemaal research gedaan over de bekeerde Jos. hahahaha

Jos [00:09:56] Ja, maar goed dat...hahahaha. Je moet je nu opnieuw inleven. Nou ja, ik ben echt een directeur geweest en een docent.

Sofie [00:10:06] . Ja

Jos [00:10:08] En ik ken die andere Jos wel. Ik heb hem zelfs wel eens ontmoet en dat is heel vreemd om je daarin in te leven.

Sofie [00:10:14] Ja, ja. Zou je ook eens een opstelling rond kunnen doen?

Jos [00:10:19] Ja. Absoluut. Ja, dat was zo'n opstelling. Was is een mooie titel denk ik voor je scriptie? Een werktitel, 'Vertel wat ik zie'. Want daar, dat omvat alles.

Sofie [00:10:30] Mm. Hu.

Jos [00:10:31] En dat omvat namelijk ook zoals mensen dat er instaan in musea. Zo zeg maar wat ik zie. Ja, het is toch ongelooflijk eigenlijk. Maar de mensen doen dat wel.

Sofie [00:10:41] Ja. En wat ik zelf natuurlijk niet zo eenvoudig vind. Ik werk, ik zal ook even iets over de context zeggen. Ik werk in een museum als publiekswerker, nu in het Middelheimmuseum in Antwerpen. Dat is een museum eigenlijk, een beeldpark.

Jos [00:10:56] Ja, ken ik. ik ken het. Ja.

Sofie [00:10:57] En we zitten ook naast een ziekenhuis. Dus zorg en welzijn zit sowieso in ons beleidsplan opgenomen. Maar we zitten wel met een directeur die vroeger curator was en ook curatoren die het heel heel erg belangrijk vinden natuurlijk om iets te kunnen vertellen over het [00:11:17].....en [0.0s] de kunstenaars.

Jos [00:11:19] Dat maakt hem zelf belangrijker namelijk hé

Sofie [00:11:22] Ja. En dan is het niet zo eenvoudig om als publiekswerker te zeggen nee, nee, nee, nee, daar gaan we niets mee doen als we het hebben over deze methodiek. Dus daar loop ik zo nog een beetje.... Ja, dat vind ik niet zo eenvoudig. Langs de andere kant hebben we een collectie presentatie die nu helemaal aan 't veranderen is, waarbij een van de thematieken beweging is. Het zou prachtig zijn mocht die methode ook kunnen in interactie gaan met beelden die echt een thema beweging hebben en ook vragen aan deelnemers om te gaan bewegen. ja, dus ik denk ik hoop dat ik er een platform voor kan vinden, maar ik heb al wel wat discussies met curatoren achter de rug. En ja, hoe geef je mensen dan de informatie mee terwijl, ik ga er uit als mensen een verdragende ervaring hebben gehad met een beeld op zo'n intieme en persoonlijke manier dat zij dat beeld nooit meer zullen vergeten en dat ze d'r zelf vanalles over gaan opzoeken, want iedereen kan googelen. Dus als er echt iets over willen weten en dat vind ik een veel waardevollere kennismaking met kunst dan

Jos [00:12:30] Sofie Dat is ook educatief. De weg die je moet volgen. Je moet eerst gemotiveerd zijn wil je op zoek gaan in plaats van eerst informatie en dan gemotiveerd.

Sofie [00:12:40] Klopt, ja.

Jos [00:12:41] En dat is een belangrijke hoor. En als je wilt vernieuwen moet je echt breken met die oude patronen waarin mensen zichzelf belangrijk vinden, zoals directeuren en curatoren in de plaats van het publiek. Want dat is feitelijk zo. En wat je net zegt is precies waar. Op het moment dat je verliefd wordt op een beeld, dan ga je daarna terug in het museum. Dan ga je naar een overzichtstentoonstelling en ga je naar kunstenaars die d'rop lijken. En dat begint bij jezelf.

Sofie [00:13:09] Ja.

Jos [00:13:10] Het is echt, ja...

Sofie [00:13:10] En ben het vertrouwen van ah ja, ik kan hier iets van vinden en dat is een manier om de weg te vinden naar connectie maken met kunst. Er is maar één weg en ik ben dus nu nog op zoek naar welke methodes kan ik nog gebruiken? Ik zou bijvoorbeeld eens willen gaan kijken in de dans. Zijn er dansmethodes om....., want ik heb nu een therapeutische methode gekozen, maar zouden er ook dans methodes zijn die rond kunstbeleving mensen in beweging kunnen zetten?

Jos [00:13:40] Die zijn er vast en zeker, maar dan moet je echt op zoek gaan bij bij de dans inductoren. Dus die zitten in het gebouw waar jij studeert.

Sofie [00:13:49] ja. Dus da's eigenlijk nu zal mijn next step omdat te blijven.... Maar 't is wel goed dat je het zegt, dat 'k het gewoon moet vasthouden en me niet mag laten intimideren door wat curatoren en directeurs vaak willen. Want ik geloof echt wel in deze nieuwe manier.

Jos [00:14:08] Ja, iedere theorie over leren tegenwoordig gaat uit die start bij je, het individu wie hij is. En aansluiten bij de beleving is een noodzaak. Wil je kinderen ruiken of wil je volwassenen ook raken?

Sofie [00:14:22] Uhu.

Jos [00:14:22] Dus als je zo'n belangrijke plek geeft in een museum of in Middelheim dat ze zelf mogen kijken en daar ook nog een methodiek omgeven ontwikkelt, ja, dan ben je op de goede weg. Ik zie dat als een interessante terugkeer naar een fenomenologisch perspectief en dat je de wereld beschouwt als een wereld van fenomenen vanuit jouw zelf, vanuit wie jij bent, vanuit jouw ervaringen, Vanuit jouw beleving. Alles.

Sofie [00:14:50] Ja ja. Ok. Logisch perspectief? .

Jos [00:14:55] Fenomenologisch.

Sofie [00:14:58] ach, fenomenologisch Ja.

Jos [00:15:00] Fenomenologisch, ja.

[00:15:00] [00:15:00] Maar ik heb [0.1s] Tuurlijk. Dat is het zeker, die fenomenologie? Ja. Ja. Ok. Dan moet ik daar inderdaad ook nog iets bijnemen. Uhm, die theorie daar rond.

Jos [00:15:10] Ik zou misschien dat boekje van Van den Bergh "zien, verstaan of verklaren van de visuele werkelijkheid" erbij nemen. Ik bedoel, hij heeft daar heel eenvoudige voorbeelden over. Je kan water echt zien als H₂O, maar ook als iets waarin een familielid van jou is verdronken, dat is ander water. De slok water wat jij zelf diep in je hart voelt.

Sofie [00:15:33] Ja.

Jos [00:15:34] En als dan iemand toch met je H₂O bij jou aan komt, dan wuif je hem weg.

Sofie [00:15:37] ja.

Sofie [00:15:40] En ja, zo zit de wereld in elkaar. Je ziet ook meer als je een bepaalde behoefte hebt. Als je honger hebt, dan zie je veel meer frietkoten dan wanneer je geen honger hebt.

Sofie [00:15:49] Ja, Dat is zeker. ik interview mijn deelnemers natuurlijk na die ervaring. En dan was er toch de vraag gekomen van kan je niet toch een paar kunsthistorische weetjes geven aan ons terwijl we bezig zijn en bijvoorbeeld: we hadden een werk, een heel abstract werk, "Drieklank" heette het en er was iemand die in haar lichaam een knal voelde. Ze zegt: "Ik voel zo'n knal en een explosie en het is heel heftig als ik hier sta." en nadien lees ik over dat werk dat het tijdens Wereldoorlog I is gemaakt. Het zou heel eenvoudig zijn als gids om te zeggen: "ach een knal, een explosie. Doet me meteen denken aan wat daar ik daar gelezen heb. Maar ik voel ook dat ik het dan ga doorbreken en dat ik dan op dat moment de rol inneem van een soort allesweter die tegen mensen zegt: "eigenlijk wat jij voelt en denkt, superinteressant binnen deze context, maar je geeft er te veel richting aan" denk ik dan eigenlijk maakt dat helemaal niet uit.

Sofie [00:16:57] Maar ik maak daar eens hypothese van, iets wat je gaat onderzoeken. Zijn er cruciale momenten waarop het voor de persoon die kijkt dat je die in al zijn vrijheid toch iets meegeeft waardoor het een soort booster krijgt. Een versnelling?

Sofie [00:17:17] Ok.

Jos [00:17:18] Dus dat is een vraag. Ik zeg niet dat het zo is, maar het is in deze context wel heel goed om te onderzoeken, hoe lang moet ik afstand blijven nemen?

Sofie [00:17:28] Ja, zeker als ik interventie doe die toch wat meer context geeft over het werk zelf.

Jos [00:17:35] Ja, waarschijnlijk zal je er achter komen dat het een interventie moet zijn die ook vanuit die persoon had kunnen komen. Zo dicht is ie bij me. Hij pakt het net niet.

Sofie [00:17:46] ja.

Jos [00:17:49] Dat lijkt me wel interessant, want dan krijg je ineens een nuance. Dan is het niet de ene of de andere theorie, maar een soort eclectische benadering van, ze doet het voor die toeschouwer hé

Sofie [00:17:59] Uhu.

Jos [00:18:01] Dat is wel interessant. En misschien kom je tot de conclusie "niet doen, niet doen", want dan kom je toch te dichtbij en dan blijf er je er best van af.

Sofie [00:18:08] Ja, dat kan, da's wel goed dat je dat zegt van het toch eens te proberen dan.

Jos [00:18:12] Ja, je hebt een jaar de tijd om onderzoek te doen, dus ik zou zeggen grijp je kans.

Sofie [00:18:17] Ja. Bij mij is nu heel erg de vraag ga ik deze methode waar ik echt helemaal wild van ben blijven onderzoeken tot ik het helemaal verfiind heb of zet ik hem aan de kant? Ik ben er enthousiast over en ga ik nu iets totaal anders doen met dans of zo en zoek ik naar heel veel methodes om beweging te doen? Dat is het kruispunt waar ik sta.

Jos [00:18:40] Nou, dat is ook het moment, hé, dat is het begin van je afstuderen. Al moet je die afwijkingen maken. Dat is natuurlijk jouw perspectief.

Sofie [00:18:49] En ik heb zelf wel heel veel zin om dit heel verfiind uit te werken tot een heel draaiboek waarmee gidsen aan de slag kunnen en dat het echt geïmplementeerd kan worden in een museum.

Jos [00:19:01] Ja en Sofie, je kan nu de kans grijpen om je ongelijk te bewijzen, dat het niet waar is.

Sofie [00:19:09] Ja. Ja, dat kan.

Jos [00:19:12] En dan krijg je een heel uitgebalanceerd beeld van die methodiek met een aantal genuanceerde veranderingen. Hoe klein of hoe groot dan ook, dat kunnen wij niet voorspellen. Maar dat is juist het leuke van onderzoek. Hou het perspectief open. Want ik denk als je vooral in de danshoek, gaat en de beweging inhoud geeft, dan blijf je binnen je eigen theoretisch kader.

Sofie [00:19:38] Ja.

Jos [00:19:40] Terwijl als je dat theoretische kader ook probeert op te rekken, te nuanceren, ja, dat is groter dan iets toevoegen.

Sofie [00:19:49] Ja, ik denk het ook wel ja. Dus als ik nu aan de slag gaan met bijvoorbeeld toch een interventie doen rond iets kunsthistorisch, dan ga ik eigenlijk stretchen tot "hoever kan ik daarin gaan? Waar moet ik toch gas terugnemen? of laat ik het gewoon? Is de conclusie dat ik het echt volledig moeten weglaten.

Jos [00:20:11] Ja. En interessant, hoor, om die interventies te gaan doen en op te nemen en te interviewen. En wat gebeurt er? Grijp je kans om het te doorgronden.

Sofie [00:20:20] Ja. En ook wat daar ook heel boeiend is geweest in mijn experimenten is dat ik op een gegeven moment zelf heb meegedaan en ik heb bewust niet naar het werk gekeken voor we van start gingen en ik deed mee als representant van een drakenstaart van het werk. Iemand zag daar een drakenstaart in dus ik mocht die representeren. En ik heb mij echt zeeziek gevoeld. Ik dacht "ik ben een zwiepende staart" en ik voelde echt hetzelfde gevoel als ik te lang op een boot zit. Ik stond met mijn rug naar het werk. Ik kon het niet zien. Nadien kijk ik en gaan we samen onderzoeken: wat is er nu gebeurd? Wat? De drakenstaart bleek geen staart te zijn. Bleek een golf te zijn van de zee. En het beeld heette "oceanide". Het ging over de zee en ik heb mij echt zeeziek gevoeld. En er waren nog meer mensen die zich ook zeeziek voelden. Dat is toch ongelooflijk dat het zo kan werken en daardoor, ik ga het beeld nooit meer vergeten, maar die ontdekking van whoah ik heb de zee gevoeld.

Jos [00:21:29] Ja, daar gaat het om, hé, daar gaat het om. Ja, ja, dat is de bedoeling. Je moet het voelen.

Jos [00:21:36] Mm hu. Dus ja, ik ben eigenlijk wel heel enthousiast, maar het is goed dat je mij geholpen hebt met de beslissing nu om gewoon door te zetten. Ik ga echt nog meer onderzoek doen naar wat dat jij zegt, die fenomenologie daarin. Het boek dat je mij hebt aangeraden, rond dat verstaan denk ik dat dat een interessant aspect is en het meer nog theoretische basis geven om daarin te kijken welke elementen ik nog kan toevoegen of [00:22:04]dingen [0.0s] om ons te stretchen.

Jos [00:22:08] Ik zou op dit moment eerder verdiepen en nuanceren dan verbreden.

Sofie [00:22:12] Ja.

Jos [00:22:13] Want ik denk dat de mensen uit dans en hun educatieve ideeën iets van dans zullen inbrengen, maar niet per sé iets toevoegen aan jouw theorieën of jouw opvatting.

Sofie [00:22:25] Nee, dan zou de insteek zijn om dan een nieuwe methode te implementeren en een soort waaier van methoden aan te kunnen bieden rond beweging en kunstbeleving. Alleen voel ik dat dit nog zoveel potentieel in zich draagt om te verfijnen, Dat ik liever dat doe. En dan pakweg volgend jaar, als ik die methode netjes heb afgewerkt, alles onderzocht wat ik op dat moment wil onderzoeken, dat ik dan misschien volgend jaar een nieuwe dimensie geef aan beweging, en kunstbeleving.

Jos [00:23:00] Ja, Ik kwam hier eigenlijk op, Sofie, door het discours wat je voert met je curatoren en de kunsthistorici, et cetera. Je slaat een brug op een moment dat je het niet afhoudt maar onderzoekt.

Sofie [00:23:14] Uhu. Klopt.

Jos [00:23:16] En Dan heb je echt een gesprek.

Sofie [00:23:18] Ja,

Jos [00:23:20] Dan heeft dit onderzoek ook een beleidsmatig effect

Sofie [00:23:25] Zeker, zeker

Jos [00:23:27] Interessant.

Sofie [00:23:29] Ja, en 't is ook gewoon zo'n mooie context om het in de natuur te doen. Ik ben natuurlijk zelf ook wel heel benieuwd naar hoe kan het in een museum, meer een klassiek museum of de white box of het wat meer classicistische oudere, de Fine arts museum, hoe kan het daar werken? Want in een park voelen mensen zich sowieso vrijer en minder [00:23:53]hard [0.0s] om beweging te geven en een positie in te nemen, hoe doen we dat op zaal met een schilderij is ook nog een vraag

Jos [00:24:00] Ja zeker als je het hebt over conceptuele kunst. Of de wat moeilijker toegankelijke kunst, hoe doe je dat daar dan? misschien is daar het uitgaan van de kijker wel heel belangrijk om ze uiteindelijk toegang te geven. Dat je moet binding krijgen met het werk.

Sofie [00:24:18] Ja, en het vraagt heel veel kwetsbaarheid van mensen om daar te gaan staan en vanuit zichzelf iets te vertellen. En als je in een context zit waar de [00:24:31]rollen..., [0.0s] dus bijvoorbeeld in het park komen mensen daar om hun kind te leren fietsen, om te komen joggen, whatever. Je kan alles doen in dat park en je hoeft niet te interageren met die kunstwerken. Dat geeft een soort vrijheid en een uitnodiging "kom maar eens bij ons staan en kom maar eens meedoen". Maar in een museum, een klassiek museum dat niet open lucht is, spelen mensen een heel andere rol. Ja, daar kom je echt voor de kunst. Dat is een heel ander verwachtingspatroon, en daar dan uw kwetsbaarheid tonen, dat is toch een heel andere....

Jos [00:25:15] Maar wat je nu mooi aan toe bent is het al aan het nuanceren. Heel je hypotheses. Misschien maakt het ook uit in wat voor soort museum of het buiten of binnen is. En dan gaat het niet alleen over kwetsbaarheid, misschien ook over de informatie die je wel of niet moet geven. Buiten voelen mensen zich daar vrijer in.

Sofie [00:25:32] Klopt, dat is waar.

Jos [00:25:34] Nu heb je dus een mooie onderzoekslijn richting: is het waar? En zijn er momenten waar je wel een interventie moet plegen? En maakt het ook uit waar dat museum zich bevindt? Een patiënt binnen?

Sofie [00:25:49] Bij ons staan er in het museum geen informatieborden over de werken of de thema's of whatever, niks

Jos [00:26:02] Nou dat komt ergens vandaan.

Sofie [00:26:06] Ja. Wat voor mij dan soms een evidentie is, is het het eigenlijk helemaal niet. Ik Moet dat eigenlijk ook meenemen in....ja

Jos [00:26:18] Wat een fijn gesprek hebben wij.

Sofie [00:26:19] Jaaaa, heel tof

Jos [00:26:21] Ik zat ook meteen te denken: wanneer ga ik eens naar Middelheim .

Sofie [00:26:25] Ik kom mee doen.

Jos [00:26:27] Ja, Ik ga daar dan zeker op terugkomen omdat het wat ik al zei het museum waar ik in het bestuur zit, is het ook aan de orde van de dag. hoe doe je dit? En ik denk dat jij met je onderzoek veel toe kan voegen aan museum educatie.

Sofie [00:26:42] Echt fijn. Ah, da's zo fijn om te horen, want het is niet altijd gemakkelijk om zo die koers te blijven houden van jawel, ik wil dit echt en dan is het leuk om zo een motiverend gesprek te hebben.

Jos [00:26:53] Ja en ik wordt er ook veel rijker van. Dus dan hebben we alle twee een goeie ochtend

Sofie [00:27:00] Fijn, Maar we houden contact dan nog.

Jos [00:27:02] Ja dat vind ik leuk. Het zal ik je mijn e-mailadres geven? Mocht je nog een keer iets willen toetsen of testen of dat we een keer bellen: JosvanHest1957, weet je ook meteen hoe oud ik ben, atgmail.com

Sofie [00:27:19] Komt in orde ja. Bij mij is Sofie met een f underscore legonat hotmail dot com. Maar ik vind jou wel als ...

Jos [00:27:29] Als oud directeur van het instituut

Sofie [00:27:31] ik ben heel blij dat jij je vrijheid hebt teruggevonden. Ik kijk er naar uit om nog eens contact op te nemen dan.

Jos [00:27:40] Ja ik ook. Ik vond het een fijn gesprek, heb veel geleerd. Ik wens je heel veel succes, maar we hebben nog contact.

Sofie [00:27:47] Dank je wel Jos.

Jos [00:27:48] Ok. Dag.

Sofie [00:27:50] Daag.